

бувати і можу сказати, що головне тут – правильний вибір матеріалу. Зазвичай ляльок роблять із глини, соломи або шматочків тканини. Я вибрала те, що було тоді під руками, адже рештки від качанів кукурудзи господиня зазвичай просто викидає. Це листки, якими обгорнутий качан, і довгі волоски темного кольору на його верхівці. Здається, їх називають кукурудзяними "рильцями". Виявилось, що з них відмінно виходять найскладніші лялькові зачіски. Сортую все за кольорами, висушую, і за кілька днів можна братися за роботу.

Заготовкою для голови слу-

продаю. Якщо в когось зі знайомих день народження чи інше свято, просто дарую.

Ті, кому дістався такий подарунок, дуже задоволені, інші теж хочуть, але в мене обмаль часу. Адже вдома у жінки завжди знайдеться робота. Тому за ляльок беруся тільки взимку і під настрій, а влітку вирощую у своєму садку квіти, овочі й фрукти. Взимку сяду собі в куточку, розкладу на столі кукурудзиння і починаю... Буває так, що за кілька днів зроблю ляльку, а іноді тижнями руки не доходять, адже маю позмінну роботу.

Є в Еріки Молнар ще одне хобі

ніж у них (сміється). Я на риболов-лі зазвичай фотографую свій улов і на роботі показую колегам. Мій найбільший трофей – кілограмовий карась. Трапляється й щука, та вона мені не подобається. Я люблю рибалити в тихих місцях, де чутно голоси птахів. Спійману рибу завжди чистить чоловік, а от приготування рибної страви – за мною. Зазвичай це юшка або риба, смажена з борошном, сіллю й гострим червоним перцем. Це вже наша національна традиція, адже я – угорка.

У нашому домі в пошані тварини. У нас дві собаки та кіт. Не вс-

Квитковий касир Еріка МОЛНАР:

“Мої ляльки – як люди: кожна зі своїм характером”

– У наших краях важко здивувати митецьким рукоділлям чи кулінарними талантами, тут це в кожного другого буквально в крові, – розповідає начальник вокзалу станції Чоп Олександр Бажура. – І все ж одна з наших колег по роботі кілька років тому всіх зди-

з пластику пакетом у руках. А через кілька хвилин на столі начальника вокзалу утворилося справжнє лялькове царство. Не було меж мого здивуванню і зачаруванню. Ляльки, зроблені умілими руками майстрині, вражали своєю красою.

гує перев'язана нитками грудка вати. Обгортаю її тонким світлим кукурудзинням і закріплюю клеєм. Так само робиться тулуб і руки. Найвідповідальніша операція – виготовлення плаття. Тут – найширше поле для фантазії. Головне – щоб робота самій сподобалася. Усі елементи обличчя малюю фломастерами. Потім усе збираю в одну конструкцію, скріплюю клеєм і одягаю для просушки на скляну банку відповідного розміру. От і все, нічого складного.

Коли Еріка Іштванівна вперше принесла результати своєї творчості на роботу, жіноча частина колективу була у захваті – невже сама зробила?

– Усе вийшло якось само по собі, – розповідає Еріка Молнар. – Коли беруся до роботи, ще не уявляю, як виглядатиме нова лялька. Може, це буде Баба-Яга чи огрядна світська дама з ошатною парасолею або навпаки – молода кокетка з пишним бантом у волоссі, що схилилася у реверансі, а може, годувальниця з дитиною на руках або втомлена селянка з оберемком хмизу за плечима... Скільки вже їх зробила – ніколи не виходили дві однакові. Своїх ляльок я не

– літня... риболовля.

– Навколо нашого містечка багато каналів, є озера, – розповідає Еріка Іштванівна. – А любов до риболовлі мені передалася від батька. Коли мені було вісім років, він уперше взяв мене зі собою рибалити на річку. Та й старший брат завжди брав зі собою на Латорицю. Потім я навчила рибалити й свого чоловіка. Щоправда, останнім часом чоловіки не дуже хочуть мене брати зі собою, бо моя здобич у підсумку завжди чомусь більша,

тигнемо ми з чоловіком приїхати, а вони вже сидять рядочком біля воріт і зустрічають. Наші собаки люблять гратися з рибою, але не їдять її, тому все дістається котів. Весь цей час він терпляче чекає. Наші тварини живуть дружно, напевно, беруть приклад із нас. Адже головне в родині – це згода й гарний настрій. Тоді не лише хобі, а й будь-яка робота буде приносити задоволення!

Олександр GERШУНЕНКО

Реклама

“Заготовкою для голови слугує перев'язана нитками грудка вати. Обгортаю її тонким світлим кукурудзинням і закріплюю клеєм. Так само робиться тулуб і руки. Найвідповідальніша операція – виготовлення плаття. Тут – найширше поле для фантазії. Головне – щоб робота самій сподобалася. Усі елементи обличчя малюю фломастерами. Потім усе збираю в одну конструкцію, скріплюю клеєм і одягаю для просушки на скляну банку відповідного розміру. От і все, нічого складного.”

увала своїм талантом. Сьогодні у квиткового касира Еріки Молнар вихідний, але я попрошу її приїхати зі своїми ляльками – отримаєте справжнє задоволення.

За якусь годину у кабінет зайшла весела симпатична жінка

– Еріко Іштванівно, як Ви опанували цю техніку?

– Усе вийшло випадково. Років зо п'ять тому мені подарували дуже гарну ляльку. Я тоді ще подумала: цікаво, чи зможу сама зробити таку красу? Вирішила спро-

Залізничний лікар-терапевт

Серед лікарів – чимало жінок, хоча кажуть, що для того, щоб виконувати цю нелегку роботу, потрібні чоловічі витримка, мужність і міцні нерви. Катерина Войтехівна Левринц усе життя присвятила цій благородній професії. Змалечку вона мріяла стати лікарем, бо часто хворіла, тож вирішила: як виросте – буде допомагати іншим діточкам і дорослим. А прикладом для наслідування у неї була досвідчений педіатр Любов Василівна Свереняк.

Після закінчення школи Катерина Войтехівна поїхала в Естонію і там вступила на навчання в медінститут.

Студентські роки хоч і найкращі в житті, але швидкоплинні. Здобувши вищу освіту, Катерина Войтехівна залишилася працювати терапевтом в одній з лікарень Естонії. Але через п'ять років вирішила повернутися додому. Приїхала на Закарпаття і влаштувалася на роботу в залізничну лікарню у містечку Королево. Тут Катерина Левринц трудиться уже

чверть віку, надаючи кваліфіковану медичну допомогу залізничникам та всім, хто звертається. За високий професіоналізм, чуйність і доброту Катерину Войтехівну поважають пацієнти та колеги.

– Важливо, щоб хворі своєчасно зверталися до лікарів, – каже досвідчений медик. – Бо народна медицина хоча й заслуговує на повагу та увагу, але іноді ці методи лікування є не надто

ефективними. Тому краще і точніше за фахівця діагноз ніхто не встановить. Хочу застерегти хворих, щоб не нехтували своїм здоров'ям, бо це – найцінніший людський скарб.

Іван КОЗАК, смт. Королево
На фото: лікар-терапевт Катерина Левринц (праворуч) і медична сестра Руслана Свереняк

СПЕЦІАЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ ДЛЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЦІ

Прості кредити ГОТІВКОЮ

Відділення у місті Львові:

- вул. Князя Романа, 18 (біля готелю «Швейцарський»)
- пл. Генерала Григоренка, 4 (біля залізничних кас)
- вул. Володимира Великого, 35а (навпроти к-ра «Сокол»)
- вул. Зубрівська, 27 (близько к-ра ім. Довженка)

Детальну інформацію про умови кредитування дізнайтесь за телефоном:

(050) 441-79-06

Вартість дзвінків згідно з тарифами вашого оператора зв'язку

Platinum Bank

platinumbank.com.ua
0-800-308-308
Дзвінки зі стаціонарних телефонів в межах України безкоштовні, інші дзвінки – згідно з тарифами відповідного оператора зв'язку.